AMBROSIASTER
Freising, 1. Hälfte 9. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38233
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

320

ac sic fit ut neque diminutio fit patris. Neque profectus filii dum nascitur; Et ut
aptius tradat quae & quantae sit potentia filii ostendit quae ipsum sint; Idest thro
ni dominationes & principatus ac potestates; Ut pinde omnino miñ nihil in eo
credatur ee quá ē in patre. & ipse ē ante omīs. sicē qhic solus de patre dō natus
ē de ingenito utriq; substantiadi; Habcaūt uistutē eius quae generationē habē
cum eo. si ex nihilo nutudi patris filio agente coeperunt. & cuncta ipsi constant;
Qsine eo nihil sunt. nisi eñi huic fuerint subditae errore deuia qua sipditioni
fient obnoxia. & ipse ē caput corporis ecclae. & ab ecte caput ē. xpsimen omīs
unum sentiant caelestes & terreni ut sint & ecta; Hoc ē uniusfidi. siquomin̄
truncati capite hoc ē omnium corporum totius corporis. id ē. ac creatore suo
se iunctamentia quadam & uanitate uacantur; Qui ē principiū primogen
tus ex mostuis. ut fiat in omnib; ipse pronatū tenens. qm̄ omā ipsum sunt;
P ipsum denuo neglegentia quadam falta caduca reformanda fuerunt. ne
adiniuriam ptinet & si opus eius palterum instauratum fuisset. ut quomodo
ante omīs natus ē. sic iterum ante omīs primi ē & ex resurrectione mostuorū
reddita pristina uita; Ante omā eñi natus ē dcto. ut cuncta creator & que
non erant iterum accepta carne de uirgine natus ē. ut peccatum quod ex
uirgine eua intrauerat inmundum abolet; Natus ergo & mostuus
resurrexit. ut quae primum fecerat. p̄ eaterum recreat. qpperro
rem fuerant uelut mostua. ut semp in omniuita sit primus & princeps.
qi in ipso complcuit omnē plenitudinē inhabitare; Plenitudo in ipso ē
& man̄. qom̄a potest semput nihil exceptum sit quod non p eum possit p̄s
tari. ut & facet & reformet. & lapse erigat. & mostua uiuificat;
Unde ait; Sic habet pater uitam in semet ipso. ita dedit & filio uitam habere
in semet ipso; Sic eñi suscitat pater mostuos & uiuificat. sic & filius quos uult
uiuificat; Nec eñi pat̄ iudicat quē quá. sio mne iudicū dedit filio;
Quid tamiustum nisi uthorū quaesiuit pillum ipsi dare & iudicium. ut omīs
plenitudo diuinitatis habitet in ipso; Id quod dicimi omnē illū potesta
tem in se habere. hoc ē dm̄ ē pfectum. quieñi haec omā ñ habet non ē dsi;
Et p eum reconciliare omā in ipsum pacificans p sanguinē crucis eius: